

"Nakil ise, kıraat ve kitâbet ehline mahsustur. Dost ve düşmanın ittifakıyla, kıraatsiz, kitâbetsiz, emânetle mâruf, ümmî lâkabıyla mevsuf bir zâta..." cümlesini devamıyla açıklar mısınız?

BİRİNCİ ŞAVK: Maziye ait ihbârât-ı gaybiyesidir. Evet, Kur'ân-ı Hakîm, bil'ittifak, ümmî ve emin bir zâtın lisaniyla, zaman-ı Âdem'den tâ Asr-ı Saadete kadar, enbiyaların mühim hâlâtını ve ehemmiyetli vukuatını öyle bir tarzda zikrediyor ki, Tevrat ve İncil gibi kitapların tasdiki altında gayet kuvvet ve ciddiyetle ihbar ediyor. Kütüb-ü sâlifenin ittifak ettikleri noktalarda muvafakat etmiştir. İhtilâf ettikleri bahislerde, musahhihâne, hakikat-i vakıyı faslediyor. Demek, Kur'ân'ın nazar-ı gayb-bînîsi, o kütüb-ü sâlifenin umumunun fevkinde ahvâl-i maziyeği görüyor ki, ittifakî meselelerde musaddıkane onları tezkiye ediyor, ihtilâfî meselelerde musahhihâne onlara faysal oluyor. Halbuki, Kur'ân'ın vukuat ve ahvâl-i maziyeğe dair ihbârâtı aklî bir iş değil ki akılla ihbar edilsin. Belki semâa mütevakıf nakildir. Nakil ise, kıraat ve kitâbet ehline mahsustur. Dost ve düşmanın ittifakıyla kıraatsiz, kitâbetsiz, emanetle maruf, ümmî lâkabıyla mevsuf bir zâta nüzul ediyor."(1)

Kur'an'ın geçmiş hakkında verdiği malumatlar tamamen Allah'ın bütün zamanları kuşatan ezeli ve ebedi ilminden süzülüp geliyor. Peygamber Efendimiz (asm) -hâşâ- geçmiş kitapları inceleyip oralardan bu malumatları bildirmiyor. Zira hem Peygamber Efendimiz (asm) hem de onun mensubu olduğu Arap toplumu ümmî ve kapalı bir toplum olduğu için, sair dinler ile aralarında herhangi bir kültürel münasebet olmuyordu.

Bu sebeple, ümmî ve kültürel münasebete kapalı olan bir zatın elinde böyle harika ve her teferruatı sadık bir malumatın bulunması, mucizeden başka bir şey ile ifade edilemez.

Kur'an şayia ve söylentiden münezzehe bir şekilde nazil olmuştur. Maziye ait ifadeleri kat'i ve tutarlıdır. Yani kitabî bir üslup ile gelmiştir. Kur'an "filanca dedi ki", "filanca şöyle nakletti ki", gibi şüphe ve zafiyet bildiren üsluplardan muallâ ve mukaddestir. Böyle kat'î ve kitabî ifadeleri de ümmî birisi bildiremez.

Nakil, bir şeyi aktarmaktır. Burada mühim olan nakil değil, nasıl nakil olunduğudur. Nakil, şayia şeklinde de olur, kitabî bir şekilde de olur. Kitabî nakli ancak ehl-i kıraat

ve kitabet yapabilir. Kıraat ve kitabî olmayan birisinin kitabî nakil yapması mümkün değildir.

Mısır piramitleri hakkında bir halkın şayia şeklindeki malumatları var, bir de ilmî araştırmaya dayanan kitabî malumat var. Halkın esatiri ile ilmî, kitabî malumatı aynı kefeye koymak tenakuz olur. Kur'an kitabî bir malumat iken, onun nazil olmasına vesile olan Zat-ı Mübarek ümmî ve kıraatsız birisidir. Bu da Kur'an'ın mucize olduğuna delildir.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Beşinci Söz, Birinci Şule](#).